

den Maade kommer man ikke videre. Om det store Spørgsmaal angaaende de lærde Skoler skal jeg ikke udtale mig indgaaende. Jeg skal kun bemærke, at naar man anerkender, at de private lærde Skoler her i Kjøbenhavn have gjort et stort og godt Arbejde, som egentlig er et Statsarbejde, og naar de af den Grund ere blevne anerkendte med Hensyn til Dimissionsret o. s. v., naar de endvidere have faaet Støtte paa forskellig Maade fra Statens Side, forekommer det mig for Staten fordelagtigst, rimeligst og naturligst i Stedet for at have med de enkelte Skoler at gøre at have med en Institution at gøre, som omfatter dem alle. Det er noget, som ogsaa paa andre Omraader viser sig at være behageligere, at faa samlet de forskellige Anstalter, der have et ensartet Formaal, og træde i Forbindelse med dem under eet, selvfølgelig under den Forudsætning, at de staa under det fornødne Tilsyn og den fornødne Kontrol. Det udelukker jo ikke, at Staten ogsaa støtter de Skoler, som ønske at holde sig udenfor. Det, at Staten støtter en forenet samejede Institution, kan selvfølgelig aldrig betyde en eksklusiv Støtte for denne. Er der Skoler uden for Institutionen, som have Krav paa Understøttelse og Tilskud, er der jo i den Omstændighed, at Staten støtter den samejede Institution, intet til Hinder for, at man ogsaa understøtter de andre Skoler. Men det vil jo komme til at foreligge nærmere, naar Udvalget har taget sin Stilling.

Jeg beklager en Nedsættelse paa 50 Kr., som jeg ikke tror havde været nødvendig til en Adjunkt eller Lærer i Roskilde, som skulde have med den botaniske Have der at gøre.

Under § 26 udtalte Ministeren sin fulde Anerkendelse af det efter hans Mening fuldt berettigede i den Understøttelse, der gives til Bearbejdelsen af det ved Pamirekspeditionen indvundne Materiale. Efter den Stilling, Ministeren indtog ved 1ste Behandling, og som vil være i ærede Medlemmers Erindring, har han jo ikke stærkere urgeret Beløbet til „Danmarks Kultur“ end, at det var hans Mening at henstille Spørgsmaalet til Rigsdagens egen Afgørelse. Naar Flertallet i Udvalget ogsaa ikke har ment at burde give dette Tilskud, skal Ministeren ikke modsætte sig det. I stærkere Grad beklager han derimod, at der ikke er givet den ønskede Bevilling til „Kirkeleksikon for Norden“.

En stor Betydning har det, at man ikke har villet gaa ind paa Bevillingen til

en særlig Bygning for Statens Lærerkursus, som staaer under Professor Olriks Ledelse. Udvalget mener, det er for tidligt. Det kan dog ikke siges, at det er for tidligt. At de nuværende Lokalteter ere højst tilfredsstillende tror jeg er sikkert nok, og Spørgsmaalet om Indretningen af de ny Lokaler foreligger jo endnu ikke saaledes, at man ikke skulde kunne tilfredsstille ogsaa den kommende Udvikling. Men Spørgsmaalet vil jo komme op igen ved andre Finanslove, saa der er ikke mere at sige derom. — Jeg har ikke talt med den fraværende Kultusminister derom; men for mit personlige Vedkommende beklager jeg i høj Grad, at man ikke er gaaet ind paa Understøttelsen til Kunstmaler Locher. Det er ganske vist en Gentagelse fra i Fjor, men jeg har i sin Tid haft meget dermed at gøre som Kultusminister og interesseret mig meget for Sagen, og jeg tror, at vore første Kunstnere ogsaa interessere sig for den. Mænd som Krøyer og andre have været Elever i Lochers Skole og ville med Beklagelse se, at den nu ikke kan bestaa længer.

Med Hensyn til to Poster maa jeg paa Kultusministerens Vegne forbeholde ham Ret til at stille dem op igen, men skal altsaa foreløbig tage dem tilbage. Det er Forslagene angaaende Udgivelsen af Biskop Kierkegaards efterladte Skrifter, Ændringsforslag under Nr. 228, og angaaende Arkitekt Uldalls Værk, under Nr. 229, hvilke Forslag jeg altsaa tager tilbage med Forbehold for Kultusministeren til at optage dem eller forhandle med Udvalget derom inden 3die Behandling.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 228 og 229 ere tagne tilbage. Er der nogen, der optager dem (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de dermed bortfaldne.

Justitsministeren (Goos): Forslagene ere altsaa bortfaldne, jeg vilde ellers blot med Hensyn til Arkitekt Uldalls Arbejde bemærke, at det er et Arbejde, som jeg ogsaa i sin Tid har haft at gøre med. Jeg ved ikke, om han har faaet nogen Understøttelse, men saa er det i hvert Fald en af Ministeriet givet Understøttelse. Hans Arbejde er anbefalet fra mange Sider som højst vigtigt til Oplysning om vor Middelalder. Landsbykirker og Kirkeklokker ere, om jeg saa maa sige, de levende Monumenter, vi have fra Middelalderen og derfor have de en særlig historisk Betydning.